

[Bernhard Baunsgaard]

hos alle i den danske befolkning, at der ikke vil komme forslag om ændringer af den.

Jeg vil også gerne for så vidt angår fondsløvgivningen føje til, at jeg er enig i de bemærkninger, der står i fondsudvalgets betænkning, om, at griber vi ikke ind over for fondsdannelsen – også de fonde, der er dannet – så har vi dermed skabt en ny adelsstand i Danmark, en særligt privilegeret stand af familier, hvis medlemmer på et eller andet tidspunkt har fået en stor økonomisk magt. Dette kan ikke være rimeligt.

Intet af de partier, jeg har forhandlet direkte med – jeg har jo ikke på noget tidspunkt forhandlet direkte med SF eller VS, og det har nok været en fejl i det hele – var i dag parat til at gribe ind over for bestående fonde, for vi kunne ikke overse, hvor mange retssager vi derefter skulle igennem. Jeg er bestemt ikke fremmed for tanken om, at det næste, vi skal gribe fat om, er, hvad vi gør ved de bestående fonde, men vi er nødt til at vide, hvad det er, vi kommer ind i, for det er efter min opfattelse givet, at vi her er inde på ekspropriationsområdet, og derfor må vi være på sikker grund, inden vi griber ind.

På foreningsområdet er der blevet spurgt om registrering. Jeg vil understrege, at det, der sker ved denne lovgivning på foreningsområdet, er, at vi får et vist indseende med, hvad der sker med de foreninger, der varetager erhvervsøkonomiske interesser for medlemmerne, og hvis kontingent er fradragsberettiget. Hvis der er nogen, der vil have det nøjagtige omfang, så er det ligningslovens § 14, stk. 7. Det er kun om de foreninger, hvis kontingent for mindst halvdelen vedkommende ydes af samfundet gennem sparet skat, vi siger: lad os nu få et vist indseende med, hvad der sker med de penge, som samfundets øvrige medlemmer afstår til disse foreninger. Der er intet indgreb over for foreninger, der er alment velgørende, og hvortil kontingenter og tilskud ifølge § 8 A er fradragsberettigede.

Når jeg har sagt dette, vil jeg gerne sige, at jeg anser det for lykkeligt, at vi får denne samlede lov om fonde og visse foreninger. Det kan godt være, jeg nu overfortolker betydningen af disse love, men jeg ser det som en selvfølgelig fortsættelse af denne lovgivning, at samfundet begynder at få indseende med de mægtige organisationer, og at landets statsminister i aftes i TV kunne erklære sig

indforstået med, at man skulle prøve at lovgive mod organisationernes tilskud til politiske formål gennem vælgerforeningerne, og det gjaldt både for arbejdernes organisationer og for de selvstændiges organisationer, for fagforeninger og for arbejdsgiverforeninger, for handelsstandsforeninger og for Industrirådet, som jo også har ydet tilskud til visse borgerlige partier. Og for at der nu ikke skal opstå rygter: vi har tidligere fået tilbud om støtte fra arbejdsgiverforeninger, men har sendt checken tilbage. Vi ønsker ikke at være afhængige af organisationerne.

Jeg synes heller ikke, at statsministeren gik for langt vedrørende dette med at gribe ind over for organisationernes anvendelse af disse midler, som altså delvis er samfundsmidler, når han sagde, at det ville være rimeligt at gennemføre indgreb også mod aktieselskabers brug, for i aktieselskaber kan vi jo også meget vel have dette, at de fabrikkerer en vare, som vi ikke kan få på anden vis. Jeg ser altså dette som en naturlig fortsættelse af det, vi begynder på i dag. Derfor var det så væsentligt for mig, at jeg var sikker på – så sikker, som man nu kan være i denne verden – at vi fik et indgreb mod både fonde og foreninger. Og jeg gentager, så der ikke kan være den mindste tvivl om det: jeg havde gerne set, at den ufødte generation var strøget af forslaget, men prisen, at komme ud i usikkerhed om, hvorvidt vi kunne begynde at få indseende med organisationer, ville jeg end ikke risikere, og jeg kunne ikke i tide få tilgænet.

(Kort bemærkning).

Leif Hermann (SF):

Så fik vi det at vide så tydeligt, som det overhovedet kunne siges af hr. Bernhard Baunsgaard, at det, det drejede sig om, var at få styr på arbejderbevægelsens konfliktfonde, mens man udmærket kunne frede de private familiefonde.

Nu vil jeg så godt lige stille et enkelt spørgsmål mere til hr. Bernhard Baunsgaard. Hr. Bernhard Baunsgaard sagde, at han ikke i løbet af aftenen kunne få at vide, hvorvidt der var flertal bag det socialdemokratisk-radikale forlig fra kl. 13 samme dag. Hvorfor skulle hr. Bernhard Baunsgaard dog have det at vide, for kl. 18 blev hans forlig med justitsministeren afleveret til udvalget? Jeg vil